

35000 prekrškov

Na področju Ljubljane je sodnik za prekrške v lanskem letu prejel v reševanje 35.164 predlogov in ovadb. V primerjavi z letom 1968 pomeni to zvišanje za 1088 primerov.

Sicer pa je služba za prekrške v lanskem letu dosegla lepe rezultate in hkrati izboljšala svoje delo. To je predvsem posledica boljše in kakovostnejše zasedbe delovnih mest. Število zadev je sicer v porastu, hkrati pa se večja tudi število rešenih problemov.

Iz letošnjega poročila povzemamo, da je bilo število rešenih zadev v rednem postopku nenehno v porastu. Doslej namreč ta služba še nikoli ni izkazala več zadev rešenih v rednem postopku in manj v mandatu. Razmerje je bilo doslej skoraj redno 30:70 v korist mandatnega postopka. Lani pa se je to močno spremenilo, saj so rešili v rednem postopku 21.583 zadev, v mandatu pa le 14.817. Razmerje je torej postalo 60:40 v korist rednega postopka.

Zanimivo je, kakšne zadeve je služba za prekrške v lanskem letu reševala. Največ je bilo kazni zaradi preprirov, pričanja in nedostojnega vedenja (1466), zaradi kaljenja hišnega reda in miru (1159), zaradi predrznega obnašanja je bilo izdanih 818 odločb, zaradi preteptov (624), zaradi potepušstva in pohajkovanja (727) itd.

Bežigrad ne bo podpisal pogodbe

Občinska skupščina bi morala jamčiti, da bodo delovne organizacije naložile na črnuški postaji 1189 vagonov

Odborniki bežigradske občinske skupščine so zavrnili zahtevo železniškega transportnega podjetja Ljubljana, da bi sklenili pogodbo, s katero bi se občinska skupščina zavezala, da bodo delovne organizacije na njenem območju naložile in razložile določeno število vagonov na postaji Črnuče. Če delovne organizacije ne bi naložile določene števila vagonov, bi se tarife povečale, razliko pa bi morala poravnati občina.

Za kamniško prago je lani takšno pogodbo sklenila le občina Kamnik, za letošnje pa je železniško transportno podjetje zahtevalo, da jo podpisajo še občini Domžale in Ljubljana-Bežigrad.

Predvideno je, da bi morali na Črnučah naložiti oziroma razložiti 1189 vagonov. Delovne organizacije so podpisale pogodbo za 995 vagonov, podpis pogodbe odklanja le Elma. Kaže, da bo predvideni promet dosežen.

V razpravi so odborniki poudarili, da je treba tovrstni železniški promet v Ljubljani obravnavati drugače, kot v drugih mestih. Železnica sama prevaža vagona po ce-

stah, vzporedno s kamniško železnico, so dejali, s tem se uničuje ceste, podjetja pa so z dostavo vagonov neposredno v svoja skladišča zadovoljna. To seveda zmanjšuje promet na kamniški železnici.

Ker občina ne more zahtevati, da naj podjetja nalagajo vagona na črnuški postaji, torej ne more jamčiti, da bo predvideni promet dosežen in zaradi spornega prevažanja vagonov po cestah, so bežigradski odborniki podpis pogodbe zavrnili.

NOVA KOMISIJA

Na zadnji seji občinske skupščine so odborniki izglasovali ukinitve komisije za statut občine, ker je s sprejetjem statuta prenehala funkcija te komisije. Ustanovili pa so statutarno pravno komisijo, ki šteje 7 članov (Slavko Oblak, Tomo Grgič, Edo Grgič, Lado Skraban, Boris Zibert, Ivan Santej in Andrej Stanovnik).

Razrešili so še nekatere člane drugih svetov in komisij ter namesto njih imenovali nove člane.

KADROVSKE TEŽAVE JAVNEGA TOŽILSTVA

Ugotovitev lanskoletnega delovanja javnega tožilstva v Ljubljani kaže, da se je tožilstvo ubadalo z različnimi, zlasti kadrovskimi problemi.

V lanskem letu je bil pri pad novih spisov na namestnika najmanj 484, medtem ko jih je bilo leta 1968 najmanj 470; meritornih rešitev v lanskem letu je prišlo na namestnika najmanj 465, medtem ko leta 1968 okoli 450. In naposled lani je vsak namestnik imel najmanj 220 obravnav.

PROBLEMI MILICE

Problematika postaja ljudske milice je tudi na področju občinske skupščine Ljubljana-Bežigrad dokaj pereča. Po sistematizaciji bi morala biti namreč postaja ljudske milice Ljubljana-Bežigrad z oddelkom na Črnučah zasedena s 55 ljudmi. Trenutno pa jih je le 27, od tega so trije civilni uslužbenci, ki op. ravljajo administrativne posle.

To je še toliko bolj pereče, ker je postaja milice dolžna dati pravno pomoč sodišču in upravnim organom ter sodiščem za prekrške.

Vseh prometnih nesreč je bilo lani na območju skupščine občine Bežigrad 264. Podleglo je 13 občanov, telesnih poškodb je bilo 329, samozgorev in materialno škodo v višini 2.338.720 N dinarjev.

30 prošelj in pritožb

Komisija za vloge in pritožbe skupščine občine Ljubljana-Bežigrad je delovno telo občinske skupščine in deluje kot specifični korektivni organ v primerih, ko se občanom ali organizacijam dogajajo krivice ali pa se ukvarjajo z najustrežnejšimi rešitvami. Mesto in vlogo komisije za vloge in pritožbe se kaže v iniciativnem proučevanju in ugotavljanju vzrokov pritožb in drugih vlog ter v poizkušanjih le-teh po ustrezni organizaciji ali hkratnem ukrepanju bodisi v posamičnih zadevah, bodisi pri obveščanju pristojnih teles skupščine o pojavih, ki nastajajo pri uporabi zakonov. V lanskem letu je komisija dobila 30 prošelj in pritožb, leta 1968 26, v prvih štirih mesecih letos pa 15.

Občinski mlini meljejo — Kadar so uradne ure občinske uprave je pred Parmovo 41 takšne gneče

DELO OBČINSKE UPRAVE

40.000 vlog v enem letu

V lanskem letu se organizacija uprave v okviru občinske skupščine ni spremenila.

V začetku leta je bila ustrezno organizirana davčna uprava in to v skladu z zakonom o organizaciji davčne službe v republiki ter tudi z odlokom naše skupščine o spremembi in dopolnitvi temeljne organizacije uprave. Hkrati s to izvedbo nove organizacije davčne službe je bil v Ljubljani odklonjen predlog za ustanovitev skupnega organa davčne službe, ker ga

niso sprejele vse občinske skupščine.

V odseku za gospodarstvo lani ni bilo zasedeno mesto šefa odseka. Njegova opravila je opravljal referent za gospodarstvo in tajnik skupščine. Zaradi tega tudi tekoča dela odseka niso bila, čeprav so bile rešene vse zadeve, bolj analitično in studiozno obravnavane.

Gradbeni upravno-pravni referat s strokovnimi referenti je lani izdal v okviru odseka za gradbene in komunalne zadeve 272 dovoljenj za lokacijo objektov, za 34 dovoljenj je spremenil pogoje ali podaljšal veljavnost, zavrniti ali zavrgel pa je 69 zahtevkov. Izdanih je bilo 241 gradbenih dovoljenj, 53 uporabnih dovoljenj in 55 drugih odločb in soglasij. Izdal pa je tudi 28 sklepov zaradi izvršbe odločb inšpekcij glede nedovoljenih gradenj objektov, mimo tega pa je obravnaval tudi 28 pritožb za drugo stopnjo in dal 12 odgovorov na upravne spore.

Iz dela upravnih organov povzemamo, da je glavna pisarna občinske skupščine sprejela 40.800 vlog, izpolnjevalih obrazcev in poročil, 8100 taksiranih vlog in izdanih opominov za neplačano takso, 2200 napisanih vlog strankam na njihovo željo, 11.326 vknjiževnih pravnih in stvarnih zadev, 2300 dvignjenih spisov iz urejenega arhiva za upravne delavce, 17.000 je bilo arhiviranih zadev, 1576

overjenih podpisov, prepisov in pisav ter 36.000 odpremljenih poštinih pošilk.

Podatki tudi kažejo, da so upravni organi kvalitetno delali, saj so na mnoge zapletene rešitve prejeli razmeroma malo pritožb in drugih intervencij. Tudi delo za občinske skupščine in njene organe je napredovalo in se izboljšuje. Upravni organi so organizirani in ustrezno zasedeni ter od skupščinskih organov dobro usmerjeni, kar daje upanje, da bo tudi v prihodnje tako.

ODLOČBA O USTANOVITVI NOVE OSNOVNE ŠOLE

Občinska skupščina je sprejela odločbo o ustanovitvi osnovne šole v Ulici Pohorskega bataljona. Šola bo dograjena letos jeseni, po zakonu pa mora odločbo o ustanovitvi sprejeti občinska skupščina. Hkrati so imenovali Alojza Strmoleta za osebo, ki opravlja zadeve potrebne za ustanovitev in začetek delovanja šole, dokler ne bo imenovan ravnatelj.

Spremenili so tudi šolske okolišče. Okoliš osnovne šole dr. Vita Kraigherja sega zdaj do Glavarjeve ulice, okoliš nove šole od Glavarjeve do Turnerjeve ulice, okoliš osnovne šole Danile Kumar v Stožicah pa od Turnerjeve ulice proti severu.

Govor našega poslanca v zveznem gospodarskem zboru, Milana Kožuha, o smernicah družbenega plana

»K razpravi predloga »Smernice za izdelavo družbenega plana razvoja Jugoslavije od 1971-1975. let« želim povedati nekaj stališč, ki so identična s stališči volilcev moje volilne enote in pa ustrezni družbenim organizacijam.

Vizija bodočega plana je realna le, če kritično ocenjujemo rezultate preteklega planskega obdobja in če v tem posebej jasno vidimo tisto, kar nismo dosegli z viri in z realno oceno, kolikšna škoda je v ne dosegli posameznih postavk za našo družbo in s kolikšno mero odgovornosti bo to treba povezati ob dokončnih rezultatih, ugotovljenih na koncu tekočega leta. Če je vzrok, da se posamezne postavljene naloge niso mogle dobiti delno tudi v tem, da niso bili sprejeti ukrepi, ki bi to omogočili, potem moramo že danes brez kompromisno zahtevati, da to ne bo primer v bodočem obdobju izvajanja plana, to se pravi vztrajati, da se temeljna sistemska vprašanja čimprej rešijo z močnostjo naknadnih popravkov, toda le takih, ki bodo doprinesli k popolnjenju postavljenih ciljev. To mislim zaradi v našem odboru sprejetega zaključka v katerem predlaga mo, da naj bodo temeljne točke sistema razčiščene pred definitivno sestavo plana, to so točke, ki pomenijo pomembno dograditev začrtanega sistema v naši gospodarski reformi.

Menim, da so še vedno nerešena oziroma odprta vprašanja o vlogi federacije glede financiranja družbeno-politične skupnosti in razširjeni reprodukciji, znanjetrovinskem sistemu in deviznem režimu ter da mora biti za vse to jasna rešitev pred sprejetjem plana. Nerešena vprašanja s teh področij bi pomembno vplivala na realizacijo plana, četudi bi le-ta bil izglasovan s temi nerešenimi vprašanji in skupščini, pa bi vseeno ne ustrezal našim demokratičnim družbeno-političnim odnosom v taki nepopolni sprejeti vsebini.

Zavzemam se za to, da bo ena od osnovnih nalog srednjeročnega plana razvoja Jugoslavije predstavljala uresničitev osnovnih političnih sklopov glede delitve družbenega proizvoda v korist delovnih organizacij, ki morajo postati še bolj kot doslej osnovni nosilci razširjene reprodukcije. Če

je to osrednje vprašanje nadaljnjega razvoja samoupravnega sistema, potem morajo biti v smernicah jasno omejene tiste oblike in obsegi potrošnje družbenih sredstev, ki bi ohranjale ali celo poslabšale razmerja, ki so danes pri razpolaganju z akumulacijo.

Nadalje se naj v sistem vgradijo osnove, ki bodo v večji meri priznavale samoupravne in tržne principe tudi na področju razširjene reprodukcije, to se pravi, federacijo razbremeniti vseh funkcij, ki po svoji naravi spadajo v pristojnost republik, občin ali delovnih organizacij. Upreti se vsemu sistemu, kar bi v že itak močno deficitno izvenproračunsko bilanco vnašalo nove obveznosti, ki bi gospodarstvo dodatno obremenjevalo oziroma pomenilo novo centralizacijo sredstev. Izvenproračunsko bilanco je potrebno odpraviti in sicer tako, da bi inosekne dolge in tako imenovane ostale obveznosti, ki so tipične proračunske obveznosti, prenesli v proračun, medtem ko se naj sklad z nerazvita področja in sklad z kreditiranjem izvoza opreme izoblikujeta v samostojni finančni ustanovi s samostojnimi dohodki in s svojim sistemom upravljanja. V bodoče se naj investicije vseh vrst črtajo iz obveznosti federacije.

Smotri in cilji, ki naj bodo doseženi v ekonomski manjvi s tujino, so v tem dokumentu zelo zahtevni, vendar v enaki meri tudi odvisni od ustrezne ureditve sistema. Tu v našem zboru in v gospodarskih organizacijah moje volilne enote je bilo na račun tega doslej mnogo izrečenega in predlaganega, vendar v predloženem gradivu ni zaslediti nobenih novih rešitev, ki bi

bistveno prispevale k uspešnemu uresničevanju nalog, ki izvirajo iz ekonomskih odnosov s tujino. Niti ni dovolj jasno postavljeno, da je ravnotežje plačilne bilance najbolj smotno doseči s povečanjem menjave s tujino, torej predvsem s povečanjem izvoza, ne pa z omejevanjem uvoza. Ravno v kompleksu ekonomskih odnosov s tujino se v veliki meri reproducirajo preživele družbeno-ekonomske razmerja in so tudi tu najmanj razviti tržni in samoupravni principi. Naši stalni pritiski in predlogi so v potrebi učinkovite vzpodbude izvoza, to je v rešitvi vprašanja dinarske ali devizne stimulacije.

Če pravilno ocenjujem dosedanje razprave o teh vprašanjih, so izoblikovane večinska stališča, da je v sedanjih pogojih še nujna devizna stimulacija preko povečane retencijske kvote in deviznih računov delovnih organizacij. V teh smernicah je popolnoma enakopravno omejen izvoz na konvertibilna ter klirinska tržišča in na države v razvoju. Moramo upoštevati dolgoročne cilje in interese naše izvozne politike, vendarle moramo ob tem posebej videti pomen konvertibilnega tržišča, ker skladno z reformo prav gotovo soočenje našega gospodarstva s konvertibilnim tržiščem pogojuje vrsto pozitivnih vplivov na kvaliteto, rentabilnost, stabilnost in na stroške proizvodnje, torej na osnovne faktorje nadaljnjega razvoja.

Zadolževanje v tujini mora vse bolj postajati funkcija delovnih organizacij in bank in vse manj funkcija države. Skladno s tem je treba opredeliti pravice in pogoje za zadolževanje posameznih subjektov ter njihove odgovornosti.

Sistem davkov in prispevkov prav gotovo ni takšen, da ga ne bi bilo mogoče izpolniti z novimi oblikami. Ena od teh je lahko obdavčenje gospodarstva. Vprašanje je smotnost obdavčitve dohodka delovnih organizacij, ker to ni niti teoretično niti praktično proučeno. Obdavčitev, ki bi stonela na skupnem poslovnem fondu, skupno z bančnimi krediti, ne pa na dohodku, bi bila racionalno bolj vsklajena z našim ekonomskim sistemom, obenem pa bi vzpodbujala večjo ekonomizacijo s proizvodnimi faktorji. Uveljaviti bi se moral princip, da je nemogoče uvajati nove davčne oblike, preden niso dovolj na primerih proučene njihove posledice. Dilema je bila in je še, ali se naj ukinejo obresti na poslovnih fond kot izraz minimalne rentabilnosti poslovanja ali ne.

Podpiram stališča glede sklada za pospešen razvoj manj razvitih območij Jugoslavije, na osnovi principa solidarnosti in enakopravnosti narodov, kot faktor uresničevanja sprejete politike do manj razvitih, vendar menim, da smernice enostransko obravnavajo v glavnem le izvore financiranja in probleme kreditiranja iz sredstev sklada, ne konkretizirajo pa sprememb, ki jih omogočajo dosedanje izkušnje, doseženi rezultati in razvoj družbe v politiki ter ekonomskem sistemu. Mimo vsega drugega bi se bilo potrebno dogovoriti o enotnih kriterijih za ugotavljanje manj razvitih območij v naši državi. Zaradi zelo različnih demografskih gibanj je nacionalni dohodek na glavo prebivalca najbolj neustrezen kriterij in ga je treba dopolniti z novimi kriteriji ter jih nato enotno uporabljati. Pri tem niso nepomembni dohodki, ki se prelivajo iz efekta delovne sile, ki je na delu v inozemstvu in niso nikjer upoštevani.

Mislim, da je v načelu treba razviti solidarnost na področju zdravstvenega varstva, socialnega varstva in socialnega zavarovanja z dogovarjanjem samoupravnih interesov skupnosti na vseh ravneh. Na tak način postaja in bi lahko postala posredna vloga države nepotrebna in bi se tako tudi odpravili ostanki proračunskih odnosov. Sprito tega, da so v XIII. poglavju najnovejše variante smernic predlagane določene zelo važne naloge, podpiram stališče, da naj bo rok za dokončni sprejem plana podrejen tem zahtevam, da se pravi z drugo besedo kvalitati, ki jo od plana pričakujemo.